

Bijelo Dugme, Jer Kad Ostaris

jer kad ostaris
niko ne kuca na tvoja vrata
ni potok s ribama od srebra
ni mlado zdrijebe vlazna oka
ni jabuka u cvatu
niko
samo ja kad ostaris
kao oblak u tvojo kafi
doci cu u kromi kaputu
i cut cu kad ti se moje ime omakne
i krene
polako sama od sebe
posljednja suza za mene
jedan za drugim
vozovi polako prolaze
kao i obicno
stavit ces kacune i prozore
cini mi se da
mjesec ramazana pocinje
pomalo je tuzno
kada ostaris